

N:o 139.

Af Herr J. P. Nilsson: Om rättighet för afträdare af prestboställe, att, derest tillträdare ej vill lösa foder, som är afträdarens tillhörighet, detsamma föryttra och från bostället afföra.

Inom Linköpings stift, och jag tror äfven i andra om ej alla rikets stift, har prestman eller sterbhus efter afliden prestman, som skall afträda prestboställe, rätt att under det år, som föregår den 1 Maj, då afträdet skall ske, verkställa höstutsäde samt derefter afberga grödan och behålla den deraf fallande säden. Stadgandena härom finnas åberopade sid. 13 och 14 i det af Sven Wilskman utgifna »Svea rikets ecclesiastique verk», tryckt i Örebro 1781. Deremot är det boställsinnehafvare förbjudet att annorstädes än å bostället förbruka allt det derå fallna foder. En följd deraf är att, om tillträdaren nekar att till afträdaren gifva någon ersättning för det foder, som vid tillträdet kan vara besparadt, äfvensom för den halm, som faller af förenämnda gröda, är afträdaren urståndsatt att tillgodogöra sig dessa sina tillhörigheter, utan nödgas antingen lemna dem för intet åt tillträdaren eller ock låta dem ruttna bort. Då detta synes vara hvarken med rättvisa eller billighet förenadt, föranlåtes jag värdsamt föreslå,

det Riksdagen ville för sin del besluta, att afträdare af prestboställe skall hembjuda tillträdare att till markgångspris lösa det foder, som å bostället fallit och är afträdarens tillhörighet; samt att, om tillträdare nekar att detta sålunda lösa, afträdare då må ega att sagde foder till hvem som helst föryttra och från bostället låta afföra.

Stockholm den 26 Januari 1878.

J. P. Nilsson,
från Kalmar län.

N:o 140.